

## ПИСМО

ОТЪ

П. Кесимова до Св Миларовъ

София, 21 Септемврий 1889 г.

*Драгий ми С. Миларовъ,*

Не ми е писмото за много; само да те поздравя и да ти извѣстя, че сме живо и здраво и молимъ Бога за Вашето сладко здравие, и, съ туй българско поздравление и привѣтствие наедно, да те прѣгърна веднѣждъ и да те цѣлуна два пжтя за твоето: »прѣтешително събитие«, печатано въ послѣдния брой на »Македония«, въ видъ на дописка отъ Карпобатъ. Та, отъ гдѣ ще се познаешъ, че и ти си идеалистъ, като, храни боже, мене и нѣколко още малобройни, прѣживѣли онуй, идеалиното, врѣме и доживѣли, въ нещастия, до днешното мизерно и грозно врѣме на материализма, маскиранъ задъ патриотизма и неговитѣ безконечни начала: свободата, равенството и братството!

*Найсе*, ще кажа и азъ обичайната твоя дума, и ще прѣмина отъ размишленията на отвлѣченитѣ идеи врѣхъ прѣдмѣта на настоящето ми.

Азъ получихъ твоето приятелско отъ 5-ий того, и благодаря. Ти разсѣждавашъ врѣхъ работитѣ съ хладнокръвнето на философа: тѣй ако да стане, тѣй да се направи. На това азъ ще ти отговоря малко по богословски; за една минута, позволете ми и азъ да поговоря, като богословъ, врѣхъ туй за което ме питаишъ да си дамъ мнѣшието.

И тѣй, Евангелието казва: чловѣкъ нѣкой насѣя нивата си съ добра пшеница; но врагъ дойде когато сѣятеля спѣше и посѣя кжклица врѣхъ чистата пшеница. Когато нивата израстна, смая се добрия сѣятель: отъ гдѣ се взе кжклица въ добрата му нива. И рѣче добрия сѣятель: хайде да очисти нивата си отъ кжклицата, додѣто не е удавила и погубила нивата ми съ доброто жито. И истѣргна кжклицата и я изхвърли отъ нивата и рѣче: да я натрупамъ и да я запала да изгори и да се ненамира никаква.